

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

571 WET van 5 december 1962, houdende regeling van het vervoer te land en op de binnenwateren in buitengewone omstandigheden (Vervoersnoodwet).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is regelen te stellen, teneinde in geval van oorlog, oorlogsgevaar, daaraan verwante of daarmee verbandhoudende buitengewone omstandigheden de instandhouding van het vervoer te land en op de binnenwateren en een doelmatig gebruik der vervoermiddelen zoveel mogelijk te waarborgen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1. 1. In deze wet wordt verstaan onder:

a. „Onze Minister”: Onze Minister van Verkeer en Waterstaat;

b. „vervoermiddelen”:

1°. vaartuigen, hoe ook genaamd en van welke aard ook, behalve zeeschepen in de zin van artikel 310 van het Wetboek van Koophandel;

2°. motorrijtuigen in de zin van de Wegenverkeerswet en aanhangwagens, bestemd om door zodanige motorrijtuigen te worden voortbewogen;

3°. spoor- of tramrijtuigen of -wagens, niet toebehorende aan ondernemers of concessiehouders als bedoeld in artikel 13;

4°. wagens, ingericht voor het vervoer van goederen en om te worden voortbewogen door één of meer paarden;

c. „houder”: hij die als eigenaar of krachtens enige andere rechtstitel gerechtigd is een vervoermiddel te gebruiken;

d. „College”: het College van Bewindvoering, bedoeld in artikel 6;

e. „Directeur”: de Directeur Binnenlands Vervoer, bedoeld in artikel 7.

2. Onder vervoermiddelen worden in deze wet niet begrepen vaartuigen, motorrijtuigen, aanhangwagens en spoor- of tramrijtuigen en -wagens in dienst van het Rijk.

3. Onder vervoer wordt in deze wet mede verstaan het verplaatsen van vervoermiddelen met behulp van een ander vervoermiddel.

Artikel 2. 1. Wij kunnen in geval van oorlog, oorlogsgevaar, daaraan verwante of daarmee verbandhoudende buitengewone omstandigheden op voordracht van Onze Minister-President Hoofdstuk III van deze wet in werking stellen.

2. Wanneer het in het vorige lid bedoelde besluit is genomen, doen Wij onverwijld een voorstel van wet aan de Staten-Generaal omtrent het voortduren van de werking van dat hoofdstuk.

3. Is de zitting van de Staten-Generaal gesloten, dan worden zij onmiddellijk door Ons in buitengewone zitting bijeengeroepen.

4. Wordt het voorstel ingetrokken of verworpen, dan treedt het hoofdstuk buiten werking met ingang van de vierde dag na die, waarop de intrekking of de verwerping plaatshad; dit tijdstip maken Wij onverwijld algemeen bekend.

5. Op voordracht van Onze Minister-President kunnen Wij Hoofdstuk III buiten werking stellen.

6. Onverminderd het in het vierde lid bepaalde treedt het hoofdstuk niet in werking noch buiten werking, voordat Onze besluiten, bedoeld in het eerste onderscheidenlijk het vorige lid, algemeen bekend zijn gemaakt op de wijze, door Ons te bepalen.

7. Onze besluiten, bedoeld in het eerste en het vijfde lid, worden geplaatst in het *Staatsblad*.

Artikel 3. Zolang voor enig gedeelte van Nederland de staat van oorlog of de staat van beleg geldt, worden de in deze wet aan Onze Minister toegekende bevoegdheden en de hem opgedragen taak uitgeoefend, onderscheidenlijk uitgevoerd door Onze Ministers van Verkeer en Waterstaat en van Defensie gezamenlijk. Voor de toepassing van artikel 5, eerste lid, en artikel 6, eerste lid, wordt alsdan onder „Onze Minister” verstaan Onze voornoemde Ministers gezamenlijk.

Artikel 4. In geval van omstandigheden als bedoeld in artikel 2 kunnen Wij, zolang Hoofdstuk III niet in werking is of zolang na inwerkingtreding van dat hoofdstuk het College niet is ingesteld, Onze Minister van Defensie of een door deze Minister aan te wijzen militaire autoriteit machtigen tot het geven van aanwijzingen als bedoeld in artikel 13. De in artikel 13 bedoelde ondernemers en concessiehouders zijn verplicht aan zodanige aanwijzingen gevolg te geven. De bevoegdheid tot het geven van aanwijzingen gaat over op het College zodra Hoofdstuk III in werking treedt dan wel zodra daarna het College is ingesteld.

HOOFDSTUK II

De Organen

Artikel 5. 1. Wij stellen een Vervoersraad in zodra en voor zolang Hoofdstuk III in werking is; Wij kunnen de raad eerder instellen en langer handhaven.

2. De Vervoersraad heeft tot taak Onze Minister en het College desgevraagd of eigener beweging van advies te dienen omtrent de uitvoering van deze wet; de raad heeft in het bijzonder tot taak van advies te dienen omtrent de orde van voorrang bij het vervoer van personen en goederen.

3. De raad is samengesteld onder meer uit vertegenwoordigers van Onze Ministers van Algemene Zaken, van Binnenlandse Zaken, van Defensie, van Volkshuisvesting en Bouwnijverheid, van Verkeer en Waterstaat, van Economische Zaken, van Landbouw en Visserij, van Sociale Zaken en Volksgezondheid en van Maatschappelijk Werk.

4. De voorzitter van de raad wordt door Ons benoemd; de overige leden worden benoemd door Onze Ministers, wie het aangaat.

Artikel 6. 1. Wij stellen een College van Bewindvoering Binnenlands Vervoer in zodra en voor zolang Hoofdstuk III in werking is; Wij kunnen het College eerder instellen en langer handhaven.

2. Het College is onder verantwoordelijkheid van Onze Minister belast met de zorg voor de instandhouding van het vervoer te land en op de binnenwateren en voor een doelmatig gebruik der vervoermiddelen.

3. Het College bestaat uit drie vertegenwoordigers van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat en een vertegenwoordiger van Onze Minister van Defensie; de leden van het College worden door Ons benoemd op voordracht van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat, onderscheidenlijk van Onze Minister van Defensie.

4. Het College beslist in aangelegenheden, die Onze andere Ministers mede aangaan, slechts na overleg met de door dezen aan te wijzen ambtenaren, tenzij de vereiste spoed dit niet gedoogt. In laatstbedoeld geval stelt het College die ambtenaren terstond van de genomen beslissing in kennis.

5. Indien gedurende de tijd dat voor enig gedeelte van Nederland de staat van oorlog of de staat van beleg geldt, in het College geen eenstemmigheid bestaat omtrent een aangelegenheid betreffende vervoer ten behoeve van de militaire verdediging, beslist de vertegenwoordiger van Onze Minister van Defensie.

6. Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur nadere regelen stellen met betrekking tot de taak en de werkwijze van het College.

Artikel 7. Het College wordt bijgestaan door een Directeur Binnenlands Vervoer. De Directeur handelt volgens de aanwijzingen van het College. Zolang geen Directeur is benoemd worden de bevoegdheden en de taak, aan deze toegekend, onderscheidenlijk opgedragen bij de artikelen 8, 10, 12 en 17, uitgeoefend door het College.

HOOFDSTUK III

Vervoer en Vervoermiddelen

Artikel 8. 1. Onze Minister kan bepalen, dat vervoer van personen en goederen en het gebruik van vervoermiddelen slechts mag geschieden krachtens een door of vanwege de Directeur verleende algemene of bijzondere vergunning, alsmede, dat houders van vervoermiddelen deze slechts van een door of vanwege de Directeur aangewezen lig- of standplaats mogen verwijderen of verwijderd houden krachtens een door hem of zijnentwege verleende algemene of bijzondere vergunning.

2. Op vervoer krachtens een door of vanwege de Directeur verleende vergunning kan het bepaalde bij of krachtens de Wet Autovervoer Personen, de Wet Autovervoer Goederen en de Wet Goederenvervoer Binnenscheepvaart door of vanwege Onze Minister geheel of gedeeltelijk niet van toepassing worden verklaard.

Artikel 9. Onze Minister kan bepalen, dat houders van vervoermiddelen verplicht zijn zich in door hem te bepalen gevallen en op een door hem te bepalen wijze en plaats al of niet met het vervoermiddel te melden, zoodig onder mededeling van gegevens omtrent het gebruik, dat van het vervoermiddel wordt gemaakt.

Artikel 10. 1. Onze Minister kan bepalen, dat houders van vervoermiddelen op daartoe strekkende aanwijzing door of vanwege de Directeur verplicht zijn met deze vervoermiddelen het vervoer van bepaalde personen of goederen te bewerkstelligen en de vervoermiddelen daartoe volledig uitgerust op een aangewezen plaats ter beschikking te stellen; deze plaats, alsmede de plaats van bestemming kunnen buiten Nederland zijn gelegen.

2. De aanwijzing wordt zo mogelijk schriftelijk gegeven; een op andere wijze gegeven aanwijzing wordt zo spoedig mogelijk door een schriftelijke aanwijzing gevolgd. Voor de aanvang van het vervoer wordt de vervoerder medegedeeld te wiens behoeve het vervoer plaats vindt.

3. Op vervoer krachtens aanwijzing door of vanwege de Directeur kan het bepaalde bij of krachtens de Wet Autovervoer Personen, de Wet Autovervoer Goederen en de Wet Goederenvervoer Binnenscheepvaart door of vanwege Onze Minister geheel of gedeeltelijk niet van toepassing worden verklaard.

4. Voor zover de houder van een wagen als omschreven in artikel 1, eerste lid, onder *b* 4°, de beschikking heeft over één of meer paarden, bestemd en geschikt tot het trekken van wagens, is hij verplicht de wagen met één of meer paarden bespannen voor het aangewezen vervoer ter beschikking te stellen.

Artikel 11. 1. Met betrekking tot het in het eerste lid van artikel 10 bedoelde vervoer gelden tussen de vervoerder en hem te wiens behoeve het vervoer plaats vindt de voor soortgelijk vervoer rechtens geldende dan wel gebruikelijke tarieven en voorwaarden; bij gebreke zowel van gebruikelijke als van rechtens geldende tarieven en voorwaarden gelden de door het College vastgestelde tarieven en voorwaarden.

2. Het College kan voorschriften vaststellen ter aanvulling of ter vervanging van de rechtens geldende of gebruikelijke tarieven en voorwaarden.

3. Bij de vaststelling van tarieven en voorwaarden als bedoeld in het eerste en tweede lid neemt het College de voor buitengewone omstandigheden geldende prijsbeheersingsvoorschriften in acht.

Artikel 12. Onze Minister kan bepalen, dat houders van vervoermiddelen verplicht zijn:

a. de hun ter beschikking staande vervoermiddelen behoudens door of vanwege de Directeur verleende ontheffing in behoorlijke staat van onderhoud te houden of te doen houden;

b. de hun ter beschikking staande vervoermiddelen naar door of vanwege de Directeur te geven aanwijzingen te herstellen of te doen herstellen;

c. aan de hun ter beschikking staande vervoermiddelen naar door of vanwege de Directeur te geven aanwijzingen veranderingen aan te brengen of te doen aanbrengen;

d. de hun ter beschikking staande vervoermiddelen naar door of vanwege de Directeur te geven aanwijzingen uit te rusten of te doen uitrusten;

e. de hun ter beschikking staande vervoermiddelen naar door of vanwege de Directeur te geven aanwijzingen te verplaatsen of te doen verplaatsen.

Artikel 13. 1. Ondernemers van een spoorwegdienst en de houders van een concessie als bedoeld in artikel 2 van de Locaalspoor- en Tramwegwet zijn verplicht gevolg te geven aan de door of vanwege het College gegeven aanwijzingen met betrekking tot:

a. het bij voorrang vervoeren van bij de aanwijzing vermelde personen of goederen;

b. het treffen van voorzieningen met betrekking tot het spoorwegmaterieel, de spoorbanen en alle verdere tot het bedrijf behorende uitrusting daaronder begrepen, voorzover zodanige voorzieningen door het College nodig worden geoordeeld voor de uitvoering van het onder *a* bepaalde.

2. Met betrekking tot aanwijzingen als bedoeld in het eerste lid onder *a* is het bepaalde van artikel 10, eerste lid, van overeenkomstige toepassing.

3. Met betrekking tot het in het eerste lid onder *a* bedoelde vervoer gelden tussen de vervoerder en hem te wiens behoeve het vervoer plaats vindt de voor soortgelijk vervoer rechtens geldende voorwaarden.

4. Voorzover nodig voor het gevolggeven aan aanwijzingen als bedoeld in het eerste lid kan worden afgeweken van het bepaalde in de artikelen 10, 16, 27 en 33 van de Spoorwegwet.

Artikel 14. 1. Indien aan een overeenkomstig artikel 10 gegeven aanwijzing geen gevolg wordt gegeven of een overeenkomstig artikel 12 opgelegde verplichting niet wordt nagekomen, kan Onze Minister hetgeen, waartoe de aanwijzing of de verplichting strekte, doen verrichten, zoodig met behulp van de sterke arm; zich op of in het vervoermiddel bevindende personen of goederen kunnen daartoe van het vervoermiddel

worden verwijderd. Een en ander geschiedt op kosten van de overtreders, tenzij de overtreding buiten hun schuld plaatsvond.

2. Voor zover spoor- of tramrijtuigen of -wagens als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder *b*, 3°, zich bevinden op terreinen of spoorbanen, welke behoren tot het bedrijf van een in artikel 13 bedoelde ondernemer of concessiehouder, wordt met betrekking tot deze vervoermiddelen geen gebruik gemaakt van de in het eerste lid omschreven bevoegdheid dan na overleg met die ondernemer of concessiehouder.

Artikel 15. 1. De beheerders of onderhoudsplichtigen van waterstaatswerken zijn verplicht de werken en voorzieningen uit te voeren en na de uitvoering te onderhouden, welke nodig zijn in het belang van een doelmatig vervoer van personen of goederen.

2. Indien en voor zover de beheerders of onderhoudsplichtigen niet krachtens een andere wettelijke bepaling tot uitvoering van de in het eerste lid bedoelde werken of voorzieningen gehouden zijn, komen de kosten dan wel het overeenkomstig deel daarvan voor rekening van het Rijk.

3. In geval van tenuitvoerlegging van een bevel tot uitvoering van een werk of voorziening krachtens paragraaf 12 van de Waterstaatswet 1900 geschiedt het verhaal van de kosten daarvan met inachtneming van het vorige lid. De voor rekening van het Rijk komende kosten worden, indien de tenuitvoerlegging door Gedeputeerde Staten is geschied, aan de provincie vergoed.

HOOFDSTUK IV

Registratie en behoud vervoermiddelen

Artikel 16. Onze Minister kan bepalen, dat houders van vervoermiddelen verplicht zijn:

1°. die vervoermiddelen naar door Onze Minister te stellen regelen in daartoe door hem bestemde registers te doen inschrijven;

2°. omtrent die vervoermiddelen de gegevens te verstrekken, welke door of vanwege Onze Minister voor de uitvoering van deze wet van hen worden verlangd;

3°. zorg te dragen, dat die vervoermiddelen op door Onze Minister te bepalen wijze door hem of zijnentwege vastgestelde bijzondere kenmerken voeren.

Artikel 17. In geval van oorlog, oorlogsgevaar, daaraan verwante of daarmee verbandhoudende buitengewone omstandigheden kan Onze Minister bepalen, dat:

a. het op enigerlei wijze in eigendom, in gebruik of ter beschikking overdragen van vervoermiddelen;

b. het buiten Nederland brengen van vervoermiddelen;

c. het slopen of op andere wijze onbruikbaar maken van vervoermiddelen;

d. het aanbrengen van veranderingen aan vervoermiddelen;

e. het gebruiken van vervoermiddelen als opslagplaats;

f. het doen verrichten van handelingen, als bedoeld onder *a*, *b*, *c*, *d* of *e*,

slechts mag geschieden krachtens een door hem of zijnentwege, dan wel door of vanwege de Directeur verleende vergunning.

HOOFDSTUK V

Vergoeding en kosten

Artikel 18. 1. Bij algemene maatregel van bestuur regelen Wij de vergoeding van buitengewone kosten, door de betrokkene gemaakt bij het gevolggeven aan aanwijzingen, als bedoeld in de artikelen 10 en 13, of bij het nakomen van verplichtingen, als bedoeld in de artikelen 9 en 12.

2. Bij algemene maatregel van bestuur regelen Wij de uitkering alsmede de vergoeding wegens genees- en heelkundige behandeling in daarbij te bepalen gevallen terzake van tijdelijke of blijvende vermindering van arbeidsgeschiktheid of overlijden

als gevolg van het nakomen of de medewerking aan het nakomen van krachtens deze wet opgelegde verplichtingen, indien en voorzover niet uit anderen hoofde aanspraak op een dergelijke uitkering of vergoeding bestaat.

3. Tegen een beslissing ter zake van een vergoeding of een uitkering als bedoeld in het eerste of tweede lid kan de belanghebbende binnen drie maanden na dagtekening der beslissing in beroep komen bij een door Ons te benoemen commissie. Bij algemene maatregel van bestuur regelen Wij de samenstelling der commissie, alsmede de wijze waarop zij bij behandeling van het beroep te werk gaat.

Artikel 19. 1. Onze Minister kan bij dwangbevel, medebrengende het recht om de goederen van de schuldenaar zonder vonnis aan te tasten, de ingevolge artikel 14 verschuldigde kosten invorderen.

2. Het dwangbevel wordt op kosten van de schuldenaar bij deurwaardersexploit betekend en ten uitvoer gelegd op de wijze, bij het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ten aanzien van vonnissen en authentieke akten voorgeschreven.

3. Binnen 30 dagen na de betekening staat verzet tegen het dwangbevel open door dagvaarding van Onze Minister. Het verzet schorst de ten uitvoerlegging.

HOOFDSTUK VI

Strafbepalingen

Artikel 20. 1. Overtreding van het bij of krachtens artikel 4, 8, 9, 10, eerste en derde lid, 12, 13, eerste en tweede lid, 16 of 17 bepaalde wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste tienduizend gulden.

2. Het feit is een overtreding.

Artikel 21. 1. Opzettelijke overtreding van het krachtens artikel 4, 8, 9, 10, eerste en derde lid, 13, eerste en tweede lid, of 17 bepaalde wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren.

2. Het feit is een misdrijf.

3. Indien het in het eerste lid bedoelde misdrijf wordt begaan in een gebied, waarvoor de staat van oorlog of de staat van beleg geldt, kan de straf met een derde worden verhoogd.

Artikel 22. Indien een bij deze wet strafbaar gesteld feit wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon, wordt de strafvervolg ingesteld en de straf uitgesproken tegen hem, die tot het feit opdracht gaf of die de feitelijke leiding had bij het verboden handelen of nalaten.

Artikel 23. De bepalingen van dit Hoofdstuk zijn ook van toepassing op de Rijksingezetene in de zin van de wet van 12 december 1892 (*Stb.* 268), die zich buiten Nederland schuldig maakt aan een bij deze wet strafbaar gesteld feit.

Artikel 24. Met het opsporen van feiten, bij deze wet strafbaar gesteld, zijn behalve de bij artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen belast de ambtenaren, die daartoe door Onze Minister zijn aangewezen.

Artikel 25. 1. De opsporingsambtenaren, bedoeld in artikel 24, kunnen te allen tijde inzage vorderen van alle bescheiden, waarvan zij voor een goede vervulling van hun taak inzage nodig oordelen en zij hebben te allen tijde toegang tot alle plaatsen, voorzover zij het betreden daarvan voor een goede vervulling van hun taak nodig oordelen. Zonodig verschaffen zij zich toegang met behulp van de sterke arm.

2. De opsporingsambtenaren treden in woningen tegen de wil van de bewoner niet binnen dan vergezeld van een hulpofficier van Justitie dan wel voorzien van een algemene of bijzondere schriftelijke last van de Procureur-Generaal bij het Gerechtshof of van de officier van Justitie of van een bijzondere schriftelijke last van een hulpofficier van Justitie.

Van dit binnentreden maken zij proces-verbaal op, waarvan binnen tweemaal vierentwintig uren aan degene in wiens woning is binnengetroden een afschrift wordt uitgereikt of toegezonden. In dit proces-verbaal wordt mede van het tijdstip van het binnentreden en van het daarmee beoogde doel melding gemaakt.

Artikel 26. 1. Het is een ieder verboden, hetgeen hem in zijn ambt of betrekking bij de uitvoering van deze wet of in verband daarmee nopens de zaken of werkzaamheden van een ander blijkt of medegedeeld wordt, verder bekend te maken dan nodig is voor de uitoefening van dat ambt of die betrekking.

2. Hij die opzettelijk de in het eerste lid opgelegde geheimhouding schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

3. Hij aan wiens schuld schending van de geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

4. Geen vervolging wordt ingesteld, dan op klacht van hem, te wiens aanzien de geheimhouding geschonden is.

5. Deze feiten zijn misdrijven.

HOOFDSTUK VII

Slotbepalingen

Artikel 27. Op de voordracht van Onze Ministers van Verkeer en Waterstaat en van Defensie wijzen Wij de autoriteiten aan, die in enig gebied de in Hoofdstuk III en IV omschreven bevoegdheden uitoefenen, voor zolang de verbinding tussen dat gebied en Onze Minister, het College of de Directeur tengevolge van oorlogsomstandigheden verbroken is; Ons besluit wordt bekend gemaakt in de *Nederlandse Staatscourant*.

Artikel 28. Voorzover het voldoen aan een bij of krachtens deze wet opgelegde verplichting zou meebrengen, dat aan een bij of krachtens deze of een andere wet in het belang van de militaire verdediging of van de bescherming der bevolking opgelegde verplichting niet kan worden voldaan, is eerstbedoelde verplichting opgeheven.

Artikel 29. Beschikkingen ter uitvoering van de artikelen 8, 9, 12, 16 of 17 worden voor zover zij van algemene strekking zijn in de *Nederlandse Staatscourant* bekend gemaakt.

Artikel 30. Deze wet kan worden aangehaald als Vervoersnoodwet. Zij treedt in werking met ingang van de dag, na de datum van uitgifte van het *Staatsblad*, waarin zij is geplaatst.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 5 december 1962.

JULIANA.

*De Minister-President,
Minister van Algemene Zaken,*
J. DE QUAY.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
H. A. KORTHALS.

De Minister van Defensie,
S. H. VISSER.

Uitgegeven de vijftiende januari 1963.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 58/59, 5425;
Bijl. Hand. II 1959, 5425;
Bijl. Hand. II 60/61, 5425;
Bijl. Hand. II 61/62, 5425; Hand. II 61/62, bladz. 135-141;
Bijl. Hand. I 61/62, 5425;
Bijl. Hand. I 62/63, 5425; Hand. I 62/63, bladz. 89-91.

572 **BESLUIT** van 4 december 1962, houdende intrekking van het Koninklijk besluit van 25 januari 1905, Stb. 30, tot vaststelling van seinen voor schepen, die een loods verlangen.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de gemeenschappelijke voordracht van de staatssecretaris van defensie en Onze minister van verkeer en waterstaat van 31 augustus 1962, no. 852130/851489;

Overwegende dat een aantal bepalingen van het besluit van 25 januari 1905 (*Stb.* 30) opnieuw zijn vastgesteld bij het Algemeen Reglement op den Loodsdienst (besluit van 10 augustus 1932, *Stb.* 433)¹⁾ en dat de overige bepalingen kunnen vervallen;

De Raad van State gehoord (advies van 17 oktober 1962, no. 33);

Gezien het nader rapport van de voornoemde staatssecretaris en van Onze voornoemde minister van 7 november 1962 no. 852927/851489;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Enig artikel

Het Koninklijk besluit van 25 januari 1905, *Stb.* 30 wordt ingetrokken.

De minister van defensie is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Soestdijk, 4 december 1962.

JULIANA.

De Staatssecretaris van Defensie,
P. J. S. DE JONG.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
H. A. KORTHALS.

Uitgegeven de vijftiende januari 1963.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 26 oktober 1957 (*Stb.* 451).